

Udvalget slutter sig da i Almindelighed til Udkastets Bestemmelser i §§ 1 og 2, og troer alene, at der turde være tilstrækkelig Anledning til med Hensyn til Statsforftrivninger, der ere forsynede med Renteansviisninger, at forlorte den i § 1 fastsatte Termin af 5 Aar til 3 Aar. Naar Udkaster derhos i § 3 gaar ud paa at give Reglerne om Forældelse tilbagevirkende Kraft, antager Udvalget, at de derved alene tilfugte at gjøre det muligt for Ministeriet at hjælpe dem, der allerede i lang Tid have savnet bortkomne Obligationer og gjort Anmeldelse derom, den Erstatning, der kan gives dem, og naar Reglernes tilbagevirkende Kraft indskrænkes til disse bestemte Obligationer, med Hensyn til hvilke der saaledes er en overvejende Formodning for, at de ikke vilde komme tilstede, finder Udvalget ingen Betænkethed ved at gaae ind paa Tan-

ken. Men selv med denne Begrændsning synes Bestemmelsen at burde udtales i en positiv Form, og Udvalget tillader sig derfor at foreslaae en ny Affattelse.

I Overensstemmelse hermed anbefaler Udvalget det forelagte Lovudkast til Vedtagelse med nedenstaaende Ændringer:

I. I § 1, 6te Linie forandres „5“ til „3“.

II. Istedetfor Lovudkastets § 3 optages følgende Paragraph:

„Bestemmelserne i §§ 1 og 2 finde ogsaa Anvendelse paa Statsforftrivninger, om hvis Fortbliven der allerede maatte være gjort Anmeldelse til Finantsministeriet, dog saaledes, at Forældelsen for sammes Bedkommende ikke indtræder inden Udgangen af Aaret 1872.“

Brinck-Seidelin.

Brock,

Hægle.

Madvig,

Drif.

Ordfører.

Formand.

XX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Lønninger m. m. for de i Krigsministeriet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 9de December 1870).

Da et tilsvarende Lovforslag forelaa til Behandling i Rigsdagens Samling 1867 —68 udsattes dets Behandling i Folkethinget, imod at der bevilgedes gjennem Finantsloven det fornødne Beløb til Opretholdelse af den midlertidig indførte Ordning. De Grunde,

hvorpaa Udsættelsen af Lovforslagets Behandling støttede sig, vare af det i Sagen nedsatte Udvalg anførte at være, at man, efter de Forhandlinger og Afstemninger, der i Thinget havde fundet Sted, angaaende Sammenbragningen af de militære Ministerier, ikke